NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1337/2008

ze dne 16. prosince 2008,

kterým se zřizuje nástroj rychlé reakce na rostoucí ceny potravin v rozvojových zemích

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 179 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Kolísání cen potravin uvrhlo mnoho rozvojových zemí a jejich obyvatel do tíživé situace. Tato potravinová krize, doprovázená finanční a energetickou krizí, jakož i zhoršováním stavu životního prostředí, představuje nebezpečí extrémní chudoby, hladu a podvýživy pro další stovky milionů lidí, a vyžaduje tak zvýšenou solidaritu s tímto obyvatelstvem. Veškeré údaje týkající se výhledů pro potravinové trhy vedou k závěrům, že silné kolísání cen potravin by mohlo pokračovat i v následujících letech.

(2) Tímto nařízením by proto měl být zřízen finanční nástroj rychlé reakce na krizi způsobenou kolísáním cen potravin v rozvojových zemích, který by doplnil stávající nástroje Evropské unie v oblasti rozvojové politiky.

(3) Evropský konsensus o rozvoji ([2]), který přijala Rada a zástupci vlád členských států zasedající v Radě, Evropský parlament a Komise dne 20. prosince 2005, uvádí, že Evropské společenství (dále jen „Společenství") se bude nadále snažit dosáhnout lepšího zabezpečení potravin na mezinárodní, regionální a vnitrostátní úrovni, a k tomuto cíli by mělo přispět i toto nařízení.

(4) Evropský parlament přijal dne 22. května 2008 usnesení o rostoucích cenách potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích, ve kterém vyzývá Radu, aby zajistila soudržnost všech národních a mezinárodních politik zaměřených na potraviny, jež usilují o naplnění práva na potraviny.

(5) Na svém zasedání dne 20. června 2008 Evropská rada důrazně a opětovně potvrdila svůj závazek dosáhnout kolektivního cíle oficiální rozvojové pomoci ve výši 0,56 % hrubého národního důchodu (HND) do roku 2010 a 0,7 % HND do roku 2015, jak je uvedeno v závěrech Rady ze dne 24. května 2005, v závěrech Evropské rady ze dne 16. a 17. června 2005 a v Evropském konsensu o rozvoji.

(6) Evropská rada, která ve svých závěrech ze dne 20. června 2008 uznala, že vysoké ceny potravin mají dopad na situaci nejchudších obyvatel světa a ohrožují pokrok při dosahování všech rozvojových cílů tisíciletí, přijala akční program EU týkající se rozvojových cílů tisíciletí, v němž se uvádí, že se Evropská unie v souladu s prohlášením z konference Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), které bylo přijato na konferenci FAO na vysoké úrovni o celosvětovém zabezpečení dodávek potravin dne 5. června 2008 (dále jen „prohlášení z konference FAO"), zavazuje podporovat globální partnerství pro potraviny a zemědělství a hodlá hrát podstatnou úlohu při pomoci překlenout část nedostatku finančních prostředků v oblasti zemědělství, zabezpečení potravin a rozvoje venkova do roku 2010.

(7) Evropská rada rovněž došla k závěru, že Evropská unie v souvislosti s tímto úsilím podpoří zejména v rámci Organizace spojených národů (OSN) a v mezinárodních finančních institucích koordinovanější a dlouhodobější mezinárodní reakci na současnou potravinovou krizi; vítá, že generální tajemník OSN zřídil pracovní skupinu na nejvyšší úrovni pro globální krizi v zabezpečení potravin, a je rozhodnuta se v plném rozsahu podílet na plnění prohlášení konference FAO. V tomto ohledu přijala pracovní skupina na nejvyšší úrovni komplexní akční rámec a mezinárodní a regionální organizace zahájily své vlastní iniciativy; Evropská rada se také usnesla, že Evropská unie

([1]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 4. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 2008.

([2]) Společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Komise o rozvojové politice Evropské unie: „Evropský konsensus" (Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1).

bude podporovat ráznou reakci v podobě zemědělských dodávek do rozvojových zemí, zejména poskytnutím nezbytných finančních prostředků pro zemědělské vstupy a pomoci při využívání tržních nástrojů řízení rizik, a že významně posílí podporu investic veřejného i soukromého sektoru do zemědělství a v obecnější rovině vybídne rozvojové země, aby vypracovaly lepší zemědělské politiky, zvláště za účelem podpory zabezpečení potravin a posílení regionální integrace a rovněž zmobilizuje prostředky pro financování „záchranných sítí" pro chudé a ohrožené skupiny obyvatelstva, a to nad rámec potravinové pomoci.

(8) Finanční a materiální potřeby k úplnému řešení důsledků a příčin vysokých cen potravin jsou velmi vysoké. Reakce by měla přijít od mezinárodního společenství jako celku a Společenství se snaží přispět svým spravedlivým dílem. Evropská rada na svém zasedání dne 20. června 2008 uvítala záměr Komise předložit v rámci stávajícího finančního výhledu návrh nového fondu na podporu zemědělství v rozvojových zemích.

(9) Strategie reakce Společenství by měla usilovat zejména o výraznou podporu pozitivní krátkodobé až střednědobé reakce v podobě dodávek ze strany zemědělského sektoru v rozvojových zemích a zároveň také významně snížit negativní dopady kolísání cen potravin na nejchudší obyvatelstvo v těchto zemích. Reakce na straně nabídky je také v zájmu Společenství, aby se podařilo uvolnit současný tlak na ceny zemědělských produktů.

(10) Společenství má k dispozici několik nástrojů zaměřených na rozvojovou pomoc z dlouhodobého hlediska, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1905/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se zřizuje finanční nástroj pro rozvojovou spolupráci ([1]), a Evropský rozvojový fond (dále jen „EDF"), který poskytuje oficiální rozvojovou pomoc zemím africké, karibské a tichomořské oblasti (AKT) a zámořským zemím a územím (OCT), jež byly v nedávné době naprogramovány v souladu se střednědobými a dlouhodobými rozvojovými prioritami způsobilých zemí. Rozsáhlé přeprogramování v rámci těchto nástrojů v reakci na krátkodobou krizi by ohrozilo rovnováhu a soudržnost stávajících strategií spolupráce s těmito zeměmi. Společenství má k dispozici také nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci pro poskytování nouzové pomoci ([2]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1717/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o zřízení nástroje stability ([3]).

(11) Tyto nástroje však již byly mobilizovány nebo přeprogramovány v roce 2008 v největším možném rozsahu k řešení negativních dopadů situace kolísajících cen potravin v rozvojových zemích. Ve velmi omezené míře by bylo možné stejně postupovat i v roce 2009; avšak ani zdaleka by to nestačilo na pokrytí potřeb.

(12) V důsledku toho je nezbytné přijmout specifický finanční nástroj, který doplní stávající nástroje vnějšího financování, a přijmout naléhavá a doplňková opatření, která budou v rozvojových zemích rychle řešit důsledky nynější situace kolísání cen potravin.

(13) Pomoc podle tohoto nařízení by měla být řízena tak, aby se zvýšily dodávky potravin místnímu obyvatelstvu.

(14) Opatření přijatá s tímto finančním nástrojem by měla pomoci rozvojovým zemím zvýšit produktivitu zemědělství v následujících sezónách, rychle reagovat na okamžité potřeby zemí a jejich obyvatel a podniknout první kroky nezbytné k tomu, aby se v co největší možné míře předešlo dalším situacím nedostatečného zabezpečení potravinami, a měla by také přispět ke zmírnění dopadů kolísání cen potravin globálně, ve prospěch nejchudších lidí, drobných zemědělců, ale také ve prospěch evropských spotřebitelů a zemědělců.

(15) Sama podstata opatření stanovených v rámci tohoto nařízení vyzývá ke zřízení účinných, pružných, transparentních a rychlých rozhodovacích postupů k jejich financování, za silné spolupráce mezi všemi příslušnými institucemi.

(16) Je třeba zajistit soudržnost a návaznost mezi krátkodobými opatřeními zaměřenými na okamžitou pomoc obyvatelstvu, které je přímo a nejvážněji zasaženo nárůstem nebo kolísáním cen potravin, a strukturálními opatřeními směřujícími k zabránění opakování současné potravinové krize.

([1]) Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 41.

([2]) Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1.

([3]) Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 1.

(17) Je nezbytné zajistit ochranu finančních zájmů Společenství v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství [1], s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem [2] a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) [3].

(18) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dostatečně dosaženo členskými státy, a proto jich může být z důvodu nezbytného rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(19) Opatření nezbytná k provádění tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [4].

(20) Různé rozvojové nástroje a tento finanční nástroj budou uplatněny tak, aby byla zajištěna nepřetržitá spolupráce, zvláště co se týká přechodu od krizové ke střednědobé a dlouhodobé reakci. Toto nařízení by mělo být v souladu s dlouhodobou strategií s cílem přispět k zabezpečení potravin v rozvojových zemích, a to na základě jejich vlastních potřeb a plánů.

(21) Aby bylo zajištěno, že opatření stanovená v tomto nařízení budou účinná, a vzhledem k jejich naléhavé povaze by toto nařízení mělo vstoupit v platnost dnem následujícím po dni jeho vyhlášení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Společenství bude financovat opatření zaměřená na podporu rychlé a přímé reakce na kolísající ceny potravin v rozvojových zemích, která se zaměří v prvé řadě na období mezi nouzovou pomocí a střednědobou až dlouhodobou rozvojovou spoluprací.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 budou prospěšná pro rozvojové země, jak je definuje Výbor pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (DAC/OECD), a jejich obyvatelstvo v souladu s následujícími ustanoveními.

Tato opatření se přijmou v souladu s postupem uvedeným v čl. 13 odst. 2. Těmito opatřeními budou financovány iniciativy, které podpoří účel a cíle tohoto nařízení.

3. Pokud je to možné, vypracují se akční programy prováděné subjekty způsobilými pro financování podle čl. 4 odst. 1 po konzultaci s organizacemi občanské společnosti a tyto organizace se na provádění projektů financovaných tímto finančním nástrojem podílejí.

4. Aby se optimalizovala prospěšnost tohoto nařízení a jeho dopad, zaměří se zdroje na omezený seznam vysoce prioritních cílových zemí, které budou vybrány na základě souboru kritérií stanovených v příloze a v součinnosti s ostatními dárci a rozvojovými partnery prostřednictvím posouzení relevantních potřeb, které provedou specializované a mezinárodní organizace, jako jsou např. organizace systému OSN, za konzultace s partnerskými zeměmi.

5. Aby byla zajištěna soudržnost a efektivnost pomoci Společenství v případech, kdy je program, jenž má být realizován, regionální nebo přeshraniční povahy, může být rozhodnuto postupem podle čl. 13 odst. 2, že z přínosů daného programu mohou čerpat obyvatelé dalších rozvojových zemí, které nepatří k tomuto regionu.

6. Má-li být poskytnuta podpora opatřením prováděným mezinárodními organizacemi, včetně regionálních organizací, budou tyto organizace vybírány Komisí postupem podle čl. 13 odst. 2 a na základě jejich přidané hodnoty, komparativní výhody a schopnosti provádět programy rychle a účinně v reakci na specifické potřeby vybraných rozvojových zemí v souvislosti s cíli tohoto nařízení.

Článek 2

Cíle a zásady

1. Prvořadými cíli pomoci a spolupráce v rámci tohoto nařízení je:

a) vyvolat kladnou reakci v podobě dodávek ze strany zemědělského sektoru v cílových zemích a regionech;

b) podporovat aktivity k rychlé a přímé reakci ke zmírnění negativních dopadů kolísajících cen potravin na místní obyvatelstvo v souladu s globálními cíli zabezpečení potravin, včetně norem OSN pro nutriční požadavky;

[1] Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.
[2] Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.
[3] Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.
[4] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

c) zvýšit výrobní kapacity a správu zemědělského sektoru s cílem posílit udržitelnost intervencí.

2. Bude uplatněn diferencovaný přístup v závislosti na kontextech rozvoje a dopadu kolísajících cen potravin tak, aby cílovým zemím nebo regionům a jejich obyvatelstvu byla poskytnuta cílená, individualizovaná a dobře přizpůsobená podpora na základě jejich vlastních potřeb, strategií, priorit a schopností reakce.

3. Opatření podporovaná v rámci tohoto nařízení budou koordinována s těmi, jež jsou podporována v rámci jiných nástrojů, včetně nařízení (ES) č. 1257/96, nařízení (ES) č. 1905/2006 a nařízení (ES) č. 1717/2006 a dohody o partnerství AKT-ES [1] tak, aby byla zajištěna nepřetržitost spolupráce, zvláště co se týká přechodu od krizové ke střednědobé a dlouhodobé reakci.

4. Komise zajistí, aby opatření přijatá v rámci tohoto nařízení byla konzistentní s celkovým strategickým rámcem politiky Společenství pro způsobilé země nebo dotčené země.

Článek 3

Provádění

1. Pomoc a spolupráce Společenství se provádí prostřednictvím souboru rozhodnutí o financování podpůrných opatření, jež jsou popsána v čl. 1 odst. 1, 2 a 3, která se přijímají postupem podle čl. 13 odst. 2. Celkový plán využívání tohoto finančního nástroje, včetně seznamu cílových zemí uvedeného v čl. 1 odst. 4 a rovnoměrného rozdělení mezi způsobilé subjekty uvedeného v čl. 4 odst. 2, Komise předloží a schválí postupem podle čl. 13 odst. 2. K tomuto celkovému plánu vydá do 1. května 2009 stanovisko výbor uvedený v čl. 13 odst. 1.

2. S ohledem na specifické podmínky jednotlivých zemí jsou způsobilá k provádění tato podpůrná opatření:

a) opatření pro zlepšení přístupu k zemědělským vstupům a službám, včetně hnojiv a osiv, se zvláštním ohledem na místní nástroje a dostupnost;

b) opatření záchranné sítě zaměřená na udržení nebo zlepšení zemědělské výrobní kapacity a řešení základních potravinových potřeb nejohroženějších skupin obyvatel včetně dětí;

c) další opatření menšího rozsahu zaměřená na zvýšení produkce na základě potřeb jednotlivých zemí: mikroúvěr, investice, vybavení, infrastruktura a uskladnění; jakož i odborné vzdělávání a podpora profesních skupin v zemědělském sektoru.

3. Tato podpůrná opatření jsou prováděna v souladu s pařížským prohlášením o účinnosti pomoci, přijatým fórem na vysoké úrovni pro účinnost pomoci, které se konalo v Paříži dne 2. března 2005 (dále jen „pařížské prohlášení o účinnosti pomoci“), a akčním programem, přijatým fórem na vysoké úrovni pro účinnost pomoci, které se konalo v Akkře dne 4. září 2008 (dále jen „akční program z Akkry“). Zaměří se na malé a střední zemědělské podniky rodinného typu a podniky v oblasti zemědělské potravinářské produkce, zejména na podniky řízené ženami, a na chudé obyvatelstvo nejvíce zasažené potravinovou krizí, přičemž zamezí jakémukoliv narušení místních trhů a místní produkce; zemědělské vstupy a služby se v co největší možné míře pořizují na místě.

4. Správní podpůrná opatření, která sledují cíle tohoto nařízení, mohou být financována až do maximální výše 2 % částky uvedené v článku 12.

Článek 4

Způsobilost

1. Subjekty způsobilé k financování, pokud jejich program přispívá k cílům tohoto nařízení, jsou:

a) partnerské země a regiony a jejich instituce;

b) decentralizované subjekty v partnerských zemích, například obce, provincie, departementy a regiony;

c) smíšené subjekty zřízené partnerskými zeměmi a regiony spolu se Společenstvím;

d) mezinárodní organizace včetně regionálních organizací, útvarů, služeb a misí OSN, mezinárodních a regionálních finančních institucí a rozvojových bank;

e) orgány a subjekty Společenství, avšak pouze za účelem provádění podpůrných opatření uvedených v čl. 3 odst. 4;

f) agentury Evropské unie;

[1] Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3).

g) následující subjekty členských států, partnerských zemí a regionů a jakéhokoliv třetího státu, které vyhovují pravidlům přístupu k vnější pomoci Společenství stanoveným nařízením (ES) č. 1905/2006, pokud tyto subjekty přispívají k dosažení cílů tohoto nařízení:

i) veřejné či polostátní subjekty, místní orgány a jejich seskupení nebo sdružení jejich zástupců;

ii) společnosti, firmy a jiné soukromé organizace a hospodářské subjekty;

iii) finanční instituce, které poskytují, podporují a financují soukromé investice v partnerských zemích a regionech;

iv) nestátní subjekty fungující na základě nezávislosti a odpovědnosti;

v) fyzické osoby.

2. Prostředky se mezi subjekty uvedené v odst. 1 písm. d) tohoto článku a jiné způsobilé subjekty rozdělují rovnoměrně.

Článek 5

Způsoby financování

Financování poskytnuté Společenstvím může mít tyto podoby:

a) projekty a programy;

b) podpora rozpočtu, zejména podpora odvětvového rozpočtu, pokud je řízení veřejných výdajů dané partnerské země dostatečně transparentní, spolehlivé a efektivní a pokud byly splněny podmínky podpory rozpočtu stanovené v příslušném zeměpisném nástroji financování;

c) příspěvky mezinárodním nebo regionálním organizacím a do mezinárodních fondů spravovaných těmito organizacemi;

d) příspěvky do vnitrostátních fondů zřízených partnerskými zeměmi a regiony za účelem získání společného financování od více dárců nebo příspěvky do fondů zřízených jedním nebo několika dárci za účelem společného provádění projektů;

e) spolufinancování se subjekty způsobilými pro financování podle článku 4;

f) finanční prostředky poskytnuté Evropské investiční bance (EIB) či jiným finančním zprostředkovatelům na základě programů Komise s cílem poskytovat půjčky (zejména na podporu investic do soukromého sektoru a rozvoje soukromého sektoru), rizikový kapitál (ve formě podřízených nebo podmíněných půjček) nebo jiné dočasné menšinové podíly na základním kapitálu podniku a příspěvky do záručních fondů v souladu s článkem 32 nařízení (ES) č. 1905/2006, přičemž finanční riziko Společenství je omezeno výší těchto prostředků.

Článek 6

Postupy financování a řízení

1. Opatření financovaná v rámci tohoto nařízení budou prováděna v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství [1], přičemž se v případě potřeby zohlední krizová povaha opatření, jež mají být přijata.

2. V případě spolufinancování a v jiných řádně odůvodněných případech může Komise svěřit úkoly veřejné moci, a zejména úkoly plnění rozpočtu, subjektům uvedeným v čl. 54 odst. 2 písm. c) nařízení (ES, Euratom) č. 1605/2002.

3. V případě decentralizovaného řízení se může Komise rozhodnout použít postupy pro zadávání veřejných zakázek nebo poskytování grantů přijímající partnerské země nebo regionu, poté co ověří, že splňují příslušná kritéria stanovená nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002 za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v nařízení (ES) č. 1905/2006.

4. Pomoc Společenství v zásadě nebude použita k úhradě daní, cel nebo poplatků ve způsobilých zemích.

5. Účast na příslušných postupech při uzavírání smluv je otevřena všem fyzickým a právnickým osobám způsobilým podle zeměpisného nástroje pro rozvoj, jenž lze použít v zemi, kde se opatření realizuje, jakož i všem fyzickým a právnickým osobám způsobilým podle pravidel mezinárodní organizace, která opatření provádí, přičemž se dbá na to, aby bylo všem dárcům zaručeno rovné zacházení. Stejná pravidla se použijí pro dodávky a materiál. Odborníci mohou být státními příslušníky kterékoli země.

[1] Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

Článek 7

Rozpočtové závazky

Rozpočtové závazky budou přijímány na základě rozhodnutí Komise.

Článek 8

Ochrana finančních zájmů Společenství

1. Jakékoli finanční dohody, uzavřené v důsledku provádění tohoto nařízení, musí obsahovat ustanovení zajišťující ochranu finančních zájmů Společenství, zejména co se týká nesrovnalostí, podvodů, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti, a to v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 2988/95, nařízením (Euratom, ES) č. 2185/96 a nařízením (ES) č. 1073/1999.

2. Dohody výslovně musí opravňovat Komisi a Účetní dvůr k provedení auditu, a to jak auditu na základě dokladů, tak i auditu na místě, veškerých dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Společenství. Rovněž musí Komisi výslovně zmocnit k provádění kontrol a inspekcí na místě, jak stanoví nařízení (Euratom, ES) č. 2185/96.

3. Veškeré smlouvy uzavřené v souvislosti s prováděním pomoci zajistí během provádění smluv i po jeho skončení práva Komise a Účetního dvora stanovená v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 9

Zviditelnění Evropské unie

Smlouvy uzavřené v rámci tohoto nařízení musí obsahovat zvláštní ustanovení, která zaručí dostatečné zviditelnění Evropské unie ve všech činnostech prováděných na základě těchto smluv.

Článek 10

Hodnocení

1. Komise sleduje a posuzuje činnosti prováděné podle tohoto nařízení, popřípadě i prostřednictvím nezávislých vnějších hodnocení, aby zjistila, zda jsou cíle plněny, a aby mohla učinit doporučení pro zlepšení příslušných budoucích činností v rámci rozvojové spolupráce. Řádně zohledňuje návrhy Evropského parlamentu a Rady na nezávislé vnější hodnocení.

2. Komise zasílá své hodnotící zprávy pro informaci Evropskému parlamentu a výboru uvedenému v článku 13. Členské státy mohou požádat o projednání konkrétních hodnocení v tomto výboru.

3. Do fáze hodnocení pomoci Společenství poskytované podle tohoto nařízení zapojí Komise všechny zúčastněné subjekty, včetně nestátních subjektů a místních orgánů.

Článek 11

Předkládání zpráv

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění opatření zahrnující v největší možné míře hlavní výstupy a dopady pomoci poskytnuté podle tohoto nařízení, a to nejpozději 31. prosince 2012. V prosinci roku 2009 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě první průběžnou zprávu o přijatých opatřeních. Zprávy podle tohoto článku se zaměří zejména na požadavky pařížského prohlášení o účinnosti pomoci a akčního programu z Akkry.

Článek 12

Finanční ustanovení

Celková finanční referenční částka pro realizaci tohoto nařízení v období 2008–2010 činí 1 000 000 000 EUR.

Článek 13

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 35 odst. 1 nařízení (ES) č. 1905/2006.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 tohoto rozhodnutí.

3. Doba stanovená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je 10 pracovních dnů pro opatření přijatá do 30. dubna 2009 a 30 dnů pro opatření přijatá po tomto datu.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem následujícím po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do 31. prosince 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne, 16. prosince 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
B. LE MAIRE

PŘÍLOHA

Orientační kritéria pro výběr cílových zemí a rozdělování finančních prostředků:

— Míra chudoby a skutečné potřeby obyvatelstva

— Vývoj cen potravin a potenciální sociální a ekonomický dopad:

  — Závislost na dovozu potravin

  — Sociální zranitelnost a politická stabilita

  — Makroekonomické dopady vývoje cen potravin

— Schopnost země reagovat a provádět vhodná opatření reakce

  — Kapacita zemědělské výroby

  — Odolnost vůči vnějším otřesům

Orientační finanční příděly pro země vycházejí z výběrových kritérií cílových zemí a zohledňují počet obyvatel cílové země.

Zohledněny budou i další zdroje financování, jež má cílová země k dispozici v krátkodobém horizontu od společenství dárců k tomu, aby reagovala na vývoj cen potravin.